

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀξιολόγου τούτου τόμου συντελεῖ, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος, εἰς τὸ ὠθεῖν τοὺς πατριώτας τοῦ Ἑλλήνας εἰς τὸ λυσιτελέστατον τοῦτο μέσον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας των.

Οὐ μόνον διὰ τῆς ἐπαγωγικῆς αὐτοῦ διδαχῆς γινομένης ἐπισταμένως δεικνύσι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τὰς ἐν χρήσει διαφόρους γεωπονικὰς μεθόδους ἐν τοῖς ὁμόροις κράτεσιν, ἀλλ' εἰσέτι καὶ διὰ πολυαριθμῶν εἰκόνων παριστᾷ τὰ ἐργαλεῖα τὰ χρησιμεύοντα πρὸς διεύθυνσιν πάσης καλλιεργικῆς καὶ βιομηχανικῆς γεωργίας. Ἐξεταζόμενον τὸ σύγγραμμα τοῦτο, θὰ ἐφαίνετο ὅτι ἐγένετο πρὸς σπουδὴν ἰδίως τῆς παρ' Ἑλλήσι γεωργίας, ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς διαψεύδει ἡμᾶς, δεικνύων ἐκ περισσοῦ ἐν τέλει αὐτοῦ τὰ χωρία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων ὡς καὶ τὰ ἀρχαῖα ὀνόματα τῶν ἄλλοτε ἐν χρήσει γεωπονικῶν ἐργαλείων. Ἐκ τούτου καταφαίνεται πόσον οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐγνώριζον πληρέστατα τὰ τῆς γεωπονίας, μεταχειριζόμενοι εἰδικούς τρόπους διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐκάστου δένδρου.

Συγχαίρομεν ὅθεν τὸν ἐν Ἀθήναις συνιδεσθὲν ἡμῶν κ. Ε. Πονηρόπουλον διότι ἠδυνήθη νὰ ὠφελήσῃ ἐπὶ τοσοῦτον τὸ κοινὸν διὰ τῶν σοφῶν αὐτοῦ μαθημάτων ἐκδίδων σύγγραμμα τοῦ εἶδους τούτου ὅπερ εἶνε ἀληθῶς τὸ κάτοπτρον τῆς ἐν τῷ τόπῳ του γεωπονίας.

Ἐπειδὴ δ' ὁ συγγραφεὺς οὔτε χρόνου οὔτε χρημάτων ἐφείσθη ὥπως καταστήσῃ αὐτὸ ἄξιον τῆς ἐπιγραφῆς ἣν φέρει, πεποίθαμεν ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ θὰ τύχωσιν αἰσιωτάτων ἀποτελεσμάτων καὶ σῶμα θὰ ὦσιν ἐν δικαίῳμα κεκτημένον καὶ ἄξιον τῆς προσοχῆς τοῦ σεβαστοῦ τοῦ μονάρχου.»

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐξερράγη ποτὲ ἐν τῷ Δέλφτ τῆς Ὀλλανδίας φοβερά πυρκαϊά. Ἡ φλόξ κατέλαβε καὶ τινὰ πύργον ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ ὁποίου οἰκογένειά τις πελαργῶν εἶχεν ἐγκαταστή. Ἐπὶ ματαίῳ προσεπάθησεν ὁ πατὴρ νὰ ἀπομακρύνῃ ἐκεῖθεν τὰ νεογνά αὐτοῦ, διότι ταῦτα ἦσαν πολὺ βαρέα διὰ τὸ φάμος του.

Ὅλον ἐν ὑψηλότερον ἐστροβιλοῦτο ἡ φλόξ καὶ ἤδη ἤγγιζεν τὴν φωλεάν. Τότε ὁ πελαργὸς κατήλθεν ἐπὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐκάλυψεν αὐτὰ διὰ τῶν πτερύγων του καὶ συγκατεκάη μετ' αὐτῶν.

Μακεδῶν στρατιώτης ὠδήγει ἡμίονον, φέρουσιν σάκκους τινὰς χρημάτων διὰ τὸν Ἀλέξανδρον, εἶδε δὲ ὅτι τὸ ζῶον σχεδὸν κατέπιπτεν ὑπὸ τὸ βάρος.

Εὐσπλαγχνισθεὶς αὐτὸ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν ὤμων τῆς ἡμίονου τοὺς σάκκους καὶ ἔσυρεν αὐτοὺς αὐτὸς μέχρι τῆς σκηνῆς τοῦ βασιλέως.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐγένετο ἀπαρητήτως μάρτυς τοῦ συμβεβηκότος.

Καὶ προχωρήσας εἶπε τῷ στρατιώτῃ· θάρρει, γενναῖε ἄνερ! καὶ φέρε τοὺς σάκκους τῶν χρημάτων εἰς τὴν σκηνὴν σου· εἶσαι ἄξιος ὥπως σοὶ ἀνήκωσιν.

Ἄραψ τις περιπλανήθη ἐν τῇ ἐρήμῳ. Δύο ὄλας ἡμέρας οὐδὲν εἶχε φάγει καὶ ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης.

Τέλος συνήντησεν ἐν τῶν φρεάτων ἐκείνων, ἐξ ὧν οἱ ὁδοιπόροι ποτίζουσι τὰς καμήλους οὐτῶν, καὶ εἶδεν ἐπὶ τῆς ἀμμου μικρὸν σκύτινον σάκκον.

— Εὐλογητὸς ὁ Θεός, εἶπεν, ὅτε ὑπήγειρε καὶ ἐψηλάφησεν

αὐτόν. εἶναι, πιστεύω, φοίνικες ἢ κάρυα. Πόσον θέλω ἀναλάβει καὶ ἀναζωπυρηθῇ δι' αὐτῶν! Καὶ ταῦτα ἐλπίζων ἠνέψξε τὸν σάκκον. Ὅτε ὁμως εἶδε τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἀνέκραξε περίλυπος:

Ἄχ! εἶναι μάργαριται!

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ νεότης παρατηρεῖ ἐμπρός, τὸ γῆρας ὀπίσω.

Ἐξαιρουμένης τῆς ἀναιδείας καὶ αὐθαδείας τὸ πνεῦμα πολλῶν νέων θὰ ἦτο μηδενικόν.

Ἡ ἐλπίς εἶνε θεότης, ἥτις μόνον εἰς τὴν καρδίαν μας ἔχει ναοὺς καὶ βωμοὺς.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΚΟΡΑΗΣ»

Τὸ παρὰ τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ μεταφερθὲν γνωστὸν βιβλιοπωλεῖον ὅπερ πρό τινων ἐτῶν χάρις εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκραν φιλοκαλίαν τοῦ διευθυντοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου κατέστη ἐφάμιλλον τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ τοιούτων, προετοιμάζει καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο λαμπράν καὶ πλούσιαν ἐκθεσιν παντοίων συγγραμμάτων μετὰ κομψῶν καὶ ὡραίων περικαλυμμάτων διὰ δῶρα καταλληλότατα τῆς Α'. τοῦ ἔτους.

Ὁ κ. Α. Κωνσταντινίδης πρῶτος αὐτὸς εἰσαγαγὼν τὴν πρόοδον ταύτην χρησιμωτάτην καὶ ἀξίαν μιμήσεως διότι παντὸς ἄλλου δώρου ἢ ἀπόκτησις βιβλίου ὠφελίμου εἶνε προτιμητέα πράγματος ἐφημέρου καθήκον ἐπιβάλλεται πρὸς τοὺς φίλους τῶν ὡραίων ἔργων πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους νὰ ἐνισχύσωσι διὰ τῆς ὑποστηρίξεώς των ἴνα ὀλίγον κατ' ὀλίγον δυνηθῇ ὁ φιλόκαλος καὶ φιλόπονος κ. Α. Κωνσταντινίδης νὰ προδῇ εἰς γενικωτέρας τελειοποιήσεις.

Ἐκτὸς δὲ τῶν παντοειδῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν συγγραμμάτων ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἐφέτος προητοιμασεν εἰς μέγαν ἀριθμὸν καὶ εἰς εὐθηνότατας τιμὰς ἡμεροδείκτας 42 σχημάτων συντεταγμένους ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ καὶ κοσμιμένους δι' ὡραίων εἰκόνων.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ

Μυθοὶ Παναγίτου Ἱ. Φέρμπου — ἑκδοσίς ἐκλεκτή. Τιμᾶται φρ. 3.

— Παιδικὰ Διηγήματα. Ἀριστοτέλους Κουρτίδου. Τόμος κομψὸς σελ. 200 τιμᾶται φρ. 1, 50.

— Lire dans GIL-BLAS. La joie de vivre, grand roman inédit par Émile Zola. Παραγγέλλας δέχεται τὸ παρὰ τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ Μετὰ γνωστὸν Πρακτορεῖον ἑνῶν ἐφημερίδων, βιβλίων κ. λ. π. τοῦ κ. Θ. Ξενάκη.

Πρὸς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους συνδρομητὰς τοὺς μὴ ἀποτίσαντας ἔτι τὴν συνδρομὴν των γνωστοποιούμεν ὅτι λίαν προσεχῶς θέλομεν λάβει κατὰλληλα μέτρα διότι εἶνε ἀδικον, νομίζομεν, νὰ δαπανᾷ τις οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλου ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ καὶ οἱ κύριοι οὗτοι νὰ μὴ ἐκπληρῶσι τὰς ἐλαχίστας ὑποχρεώσεις των. Εὐχαρίστως δὲ ἀποδεχόμεθα τὴν ἐπιστροφὴν ὧν των φύλλων των μὴ ἐννοούντων νὰ ἀποτίσωσι τὴν συνδρομὴν των.

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΙΑΝΕΜΗΘΗΣΕΤΑΙ Η ΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ Β' ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΕΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

ΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Β' ΕΤΟΥΣ ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ